

Sygn. akt III Cz 1018/18

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Magdalena Hupa – Dębska

SO Artur Żymełka

po rozpoznaniu w dniu 16 października 2018 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w B.

przeciwko A. C.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie zawarte w punkcie 4 wyroku Sądu Rejonowego w Zabrze

z dnia 23 lutego 2018 r., sygn. akt I C 2/17

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO Artur Żymełka SSO Leszek Dąbek SSO Magdalena Hupa – Dębska

Sygn. akt III Cz 1018/18

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrzu w wyroku z dnia 23 02 2018r. zasądził

od pozwanego A. C. na rzecz powódki (...) Spółki Akcyjnej

w B. kwotę 1.835,28zł z ustawowymi odsetkami od dnia 19 05 2016r. oddalił powództwo w pozostałej części oraz w

punkcie 3 zasądził od pozwanego

na rzecz powódki kwotę 709zł z tytułu zwrotu kosztów procesu, a w **punkcie 4**

nie obciążył pozwanego kosztami zastępstwa procesowego strony powodowej w pozostałej części.

W uzasadnieniu między innymi stwierdził, że powódka uległa jedynie w nieznaczej części powództwa (w zakresie różnicy pomiędzy żądanymi odsetkami umownymi

a ustawowymi odsetkami za opóźnienie), wobec czego co do zasady na podstawie regulacji art. 100 zd. 2 k.p.c. należy jej się zwrot całości poniesionych kosztów procesu. Ostatecznie zasądził jednak z tego tytułu od pozwanej na rzecz powódki tylko kwotę 709zł (złożyły się na nią kwoty: 92zł opłaty od pozwu, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 600zł kosztów zastępstwa procesowego) uznając, że w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek o którym mowa jest w art. 102 k.p.c. uzasadniający nie obciążanie pozwanego pozostałymi kosztami procesu. Z uwagi bowiem na przebieg postępowania obciążanie pozwanego kosztami procesu w pełnej wysokości (900zł)

pozostawałoby w sprzeczności z poczuciem sprawiedliwości, gdyż niemożność wydania w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla zostało wyłącznie spowodowane niewłaściwym sformułowaniem żądania

odsetkowego. W konsekwencji czego obciążenie pozwanego kosztami zastępstwa procesowego powódki w kwocie przewyższającej o 300zł należne jej koszty tego zastępstwa w postępowaniu nakazowym byłoby niesłuszne, tym bardziej, że pełnomocnik powódki nie stawił się na rozprawę.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka (...) Spółka Akcyjna**

w B. „w przedmiocie rozstrzygnięcia o kosztach procesu zawartego w wyroku...” która wniosła o jego zmianę przez zasądzenie na jej rzecz od pozwanego kwoty 1003zł z tytułu zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 917zł z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa” Ponadto wniosła

o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Zarzucała, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo procesowe, regulacje: art. 98 § 1 k.p.c., art. 19 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 07 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz § 3 w związku § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości

z dnia 22 10 2015r. w sprawach opłat za czynności adwokackie, polegające na ustaleniu kosztów procesu na kwotę 709zł, w sytuacji, gdy koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony przez stronę powodową wyniosły 1.003zł, w tym 917zł

z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego i uiszczonej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Sąd Rejonowy w wyroku z dnia 23 02 2018r. uwzględnił w całości powództwo w części żądania głównego oraz w przeważającej części żądania zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki należności głównej i odsetek ustawowych, a następnie ferując zaskarżone orzeczenie słusznie uznał, że na pozwanej ciąży obowiązek zwrócenia skarżącej w całości poniesionych przez nią kosztów procesu.

Powódka poniosła w sprawie koszty: 86zł opłaty od pozwu, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa i 900zł kosztów zastępstwa procesowego w łącznej wysokości 300zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w wysokości 17zł oraz co do zasady należy się jej zwrot od pozwanej kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 900zł,

i jak trafnie podnosi zażalenie poniosła ona koszty procesu w łącznej wysokości 1.003zł.

Wbrew jednak temu co zarzuca zażalenie znajduje to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku.

Powódka wnosząc zażalenie zaskarżyła „rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawartego w wyroku...” z tym, że nie zgadzając się z wysokością zasądzonych na jej rzecz kosztów zastępstwa procesowego w istocie zaskarżyła tylko zawarte w punkcie 4 wyroku rozstrzygnięcie o nie obciążaniu pozwanego kosztami zastępstwa procesowego w wysokości stanowiącej różnicę pomiędzy kosztami należnymi 900zł a kosztami zasądzonymi w wysokości 600zł, (300zł).

Rozstrzygnięcie to ma prawne umocowanie w regulacji art. 102 k.p.c.

która uprawnia sąd do nie obciążania strony kosztami procesu w przypadku,

gdy w sprawie zachodzi „szczególnie uzasadniony wypadek”.

Prawodawca nie zdefiniował jednak co należy rozumieć pod tym pojęciem pozostawiając to doktrynie prawa i judykaturze.

W świetle ich wypowiedzi najogólniej rzecz ujmując należy pod nim rozumieć wszelkie przypadki, kiedy zasądzenie od strony obciążonej obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania cywilnego na rzecz strony przeciwnej poniesionych przez nią kosztów postępowania jest rażąco niezgodne z zasadami współżycia społecznego (postanowienie SN z dnia 27 10 1966r. II PZ 62/66).

Ocena, czy taki wypadek zachodzi w konkretnej sprawie ma przy tym charakter dyskrejonalny i Sąd Najwyższy w kolejnym postanowieniu z dnia 23 05 2012r. wyraził pogląd (Sąd odwoławczy go podziela), zgodnie z którym „ **w zasadzie nie podlega ona kontroli instancyjnej i może być podważona przez sąd wyższej instancji tylko wtedy, gdy jest rażąco niesprawiedliwa**” (III CZ 25/12, LEX nr 1214589).

Dokonana przez Sąd pierwszej instancji ocena tego zagadnienia jest logiczna i odstąpienie przez niego od zasady odpowiedzialności za wynik procesu nie może być uznane za rażąco niesprawiedliwe.

W połączeniu z powyższym znajduje to prawidłowe odzwierciedlenie

w zaskarżonym postanowieniu, a to czyni zażalenie bezzasadnym w rozumieniu art. 385 k.p.c., w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., co z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do oddalenia zażalenia.

Reasumując zaskarżone orzeczenie jest prawidłowe i dlatego zażalenie powódki jako bezzasadne oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.